

שיחה בנטיעה

נכתב ע"י דגנית לוי, אחות של [סמ"ר שחר שלו הי"ד](#)

היי אח קטן
כמה זמן לא כתבתי לך
כמה זמן לא פרקתי אותך קצת מהלב והראש.
לא תמיד אני מוצאת זמן לזכור אותך,
לא תמיד אני רוצה למצוא את הזמן אבל לפעמים אתה פשוט שם,
פשוט נמצא במקום שדורש את תשומת הלב כאן ועכשיו.

חנוכה, נר שמיני, חנוכת הבית שלנו, טיילנו היום עם אימא ואבא,
אביה, מרים ודרור, בדרך בנטיעה דיברתי עם הילדים שלי, עמיחי עוד
שניה בן שש ואילת השחר בת שלוש, הם מבינים ויודעים הכל
ומדהים לראות את ההבנה הפשוטה והיפה שלהם את המציאות ואת
זה שאתה לא פה אבל אולי בעצם כן. דיברנו קצת וחשבנו מי
האחים של אימא, הזכרנו את אילן, חגי, מרים, דורון ואביה, שאלתי את
אילת השחר אם היא זוכרת שיש גם את שחר הגדול ולמה הוא לא
בא לבקר אותנו, היא אמרה שאתה בשמים ובגלל זה אתה לא מגיע.
עמיחי אמר שאתה בעצם כן כאן כי אתה עם ה' וה' נמצא בכל
מקום ולכן אתה בעצם פה ואתה שומע אותנו כל הזמן, הוא הציע
שנברך אותך וביקש להיות ראשון. הברכה שלו הייתה שתחזור מהר
ותבוא לשחק איתנו בבית החדש. אחר כך הוא ביקש שאני אברך
אותך אז אמרתי שאני מברכת שכל עוד אתה לא כאן איתנו יזכרו
אותך כמה שיותר ושאף אחד לא ישכח אותך. היה לנו דיון קצר מתי
תחזור ומאיפה תגיע ואז עמיחי אמר שהוא רוצה להכין לך מתנה
וכשתגיע הוא יתן לך, כששאלתי מה הוא רוצה להכין הוא אמר שהוא
לא יכול להגיד כי אתה כל הזמן איתנו והוא לא רוצה שתדע מה
המתנה אבל הוא רוצה להכין לך את המתנה עכשיו כי אולי כבר
מחר תחזור.

קשה לשמוע את כל זה תוך כדי נהיגה אבל ההבנה הפשוטה של
מציאות החיים מרככת את משמעות האמירה של הילד הזה שנהיה
דומה לך, אם לא במראה אז בהתנהגות, שובבון קופצני במיוחד שישב
אתמול והיום ובנה לבד ערכת לגו של כבאית, לבד לגמרי.
מתגעגעים אליך אהוב ושתדע שיש כאן שלושה אחיינים שרק רוצים
שכבר תבוא להכיר אותם